

Podle § 17 (2) adv. tarifu neodměňují se vícepráce, mající důvod v přílišné rozvlácnosti písemných podání.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1932, Rv I 2039/30.)

Žalující advokát zastupoval žalovaného v jeho sporu o rozluku manželství a v řízení o prozatímním opatření ve spojitosti s rozlukovou rozepří. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném zaplacení palmáře. O b a n i ž š í s o u d y přisoudily žalobci jen část zažalované odměny.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl žalobcovu dovolání a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

#### d ů v o d e c h:

Nižší soudy právem uznaly, že jednání ve věcech zajišťovacích podle druhého dílu exekučního řádu jest odměniti podle položky 2, III. advokátního tarifu jako jednání v exekučním řízení, nikoliv podle položky 4. tohoto tarifu, kde jsou stanoveny odměny za určité práce v řízení civilním a trestním, nikoli v řízení exekučním nebo zajišťovacím. Jelikož byla za tyto práce přisouzena vesměs odměna nejvýše přípustná, nebylo třeba zkoumati, zda byla správná hodnota předmětu, z níž vycházely nižší soudy.

Za konference, ostatně neobyčejně četné, byly odměny správně upraveny podle hodnoty předmětu 10.000 Kč, při čemž se podotýká, že nebylo žalováno o placení výživného, nýbrž o rozluku manželství. Pokud se dovolání odvolává na § 17 adv. tarifu, zdůraznil již odvolací soud, že tohoto předpisu bylo prvním soudem použito, a míní-li dovolání, že se tak nestalo měrou dostatečnou, stačí podotknouti, že případ o sobě ani skutkově, ani právnicky není zvlášť složitý a že podle § 17 (2) adv. tarifu se neodměňují vícepráce, mající důvod v přílišné rozvlácnosti písemných podání.

#### Čís. 11342.

Smlouva o výhradním odběru piva z určitého pivovaru není zásadně proti dobrým mravům, pokud jest v souladu se zdravým hospodářským stavem. Pro případné porušení povinnosti dodavatele dodati pivo dobré jakosti a za konkurenční ceny, může se odběratel domáhati na dodavateli nápravy způsobem vytčeným v občanském pokud se týče v obchodním zákoně; pouhá možnost tohoto porušení nečiní však smlouvu o odběru piva již proto nemravnou.

Domáhá-li se dodavatel piva zaplacení smluvní pokuty pro neodebírání piva, nelze proti jeho nároku namítati, že nenabídl v žalobě vzájemné plnění (dodání ledu). Upustil-li odběratel od odběru piva, nebyl dodavatel povinen pokračovati v dodávkách ledu, nýbrž mohl, upustiv od nich, čeliti sám případnému nároku odběratele, by dodával led, námitkou opřenu o § 1052 obč. zák.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1932, Rv I 88/31.)

Majitel usedlosti čís. 56 vypůjčil si u žalujícího pivovaru 12.000 Kč a zavázal se v dlužním úpisu, že bude zápůjčku spláceti tím způsobem, že při každém hektolitru piva, jež odebere od žalobkyně, doplatí 50 Kč na běžnou cenu piva, a zavázal se mimo to, že bude až do úplného splacení zápůjčky, vtělené na domě čp. 56, pro hostinec, provozovaný v tomto domě, odebírat pivo jen z pivovaru žalobkyně, jinak že zaplatí z každého hektolitru piva neodebraného od žalobkyně smluvní pokutu 15 Kč, soudem nezmírnitelnou. Žalující pivovar byl oprávněn při výpočtu smluvní pokuty vzít za základ roční spotřebu piva 250 hl, leda že by vypůjčitel prokázal, že piva odjinud odebraného bylo méně. Nemovitosti čís. 56 nabyli napotom žalovaní a převzali dluh u žalujícího pivovaru na srážku kupní ceny. Žalující pivovar snížil žalovaným doplatek na 1 hl piva na 10 Kč. Ježto žalovaní odebírali pivo odjinud, domáhal se žalující pivovar na nich zaplacení smluvené pokuty. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Žalovaní namítli, že smlouva o odběru piva se žalujícím pivovarem odporuje dobrým mravům a jest proto nicotná. Zásadně nelze považovati smlouvu o odběru piva, třebaže má v zápětí jistá omezení v hospodářské volnosti jedné smluvní strany, za odporující dobrým mravům a proto za nepřipustnou, pokud jest v souladu se zdravým hospodářským stavem. V souzeném případě nepřednesli žalovaní nic, co by poukazovalo k tomu, že smlouva stran o odběru piva překročuje hranice přípustné hospodářské vázanosti, a že byli žalovaní žalobci tak vydáni na pospas, že by bylo lze mluvit o jich vykořisťování. Splátkou na zápůjčku jest jen 10 Kč při hektolitru, což o sobě není pro hostinského nedostižným. Další tvrzení žalovaných, že jim byl zneвозможен další odběr piva zastavením dodávky ledu žalobcem, jest vyvráceno výpovědí svědka N-a, podle níž jest zjištěno, že žalovaným byl led dodáván, dokud odebírali od žalobkyně pivo. Že po zastavení odběru piva nebylo pro žalobce podnětu k dodávce ledu, rozumí se samo sebou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

#### Důvody:

Po právní stránce (§ 503 č. 4 c. ř. s.) schvaluje dovolací soud v podstatě důvody napadeného rozsudku. Neprávem opírají žalovaní dovolání i o ustanovení § 1052 obč. zák. a o to, že žalující firma nenabídla alespoň v žalobě řádné vzájemné plnění, zejména řádné dodání ledu. Jejich názor jest lichý, protože se žalující nedomáhá odevzdání nebo jiného plnění navzájem, nýbrž se domáhá zaplacení smluvní pokuty proto, že se žalovaní v minulosti prohřešili proti smlouvě. Tato povinnost žalovaných není závislá na postupu žalobkyně v budoucnosti. Pro minulost je námitka dovolatelů vyvrácena — v dovolání nenapadeným — zjištěním nižších soudů, podle nichž žalující led dodávala, dokud žalovaní odebírali od ní pivo. Tvrzení, že led dodávala již před tím vadně, nemá oporu ve skutkových zjištěních nižších soudů. Upustili-li žalovaní přes to od dalšího odběru piva, nebyla žalující podle smyslu smlouvy a podle účelu dodávek ledu dále povinna, v nich pokračovati, nýbrž mohla — upustivši od nich — sama čelití případnému nároku žalova-

ných, by dodávala led, námitkou opřenu o § 1052 obč. zák. Neobstojí ani názor dovolatelů, že smlouva, z níž je žalováno, odporuje dobrým mravům, protože je podle ní žalující společnosti prý úplně dáno do vůle, zda chce žalovaným, kteří jsou povinni odebírat pivo výhradně od ní, dodávat pivo dobré jakosti a za konkureční cenu, a protože ujednaná smluvní pokuta je nedostižná. Pokuta byla právem uznána za přiměřenou. Netřeba tudíž vyvrátiti názor, že je nedostižná. Povinnost žalujícího pivovaru, dodávati žalované straně pivo dobré jakosti a za konkureční ceny, plyne v souzeném případě sama sebou z poctivého výkladu dlužního úpisu (§ 914 obč. zák., čl. 278 obch. zák.). Pro případné její porušení mohou se žalovaní na žalující domáhati nápravy způsobem v občanském, pokud se tkne v obchodním zákoně vytčeným. Pouhá jeho možnost nečiní však smlouvu proto již nemravnou a proto prý i neplatnou (sr. též roz. čís. 7415 sb. n. s.).

### Čís. 11343.

**Lze vésti exekuci zabavením a přikázáním (§§ 290 a násl. ex. ř.) nároku povinného na vyplacení státní podpory, jež mu byla povolena ve formě pětadvacetiletého příspěvku podle § 27, první odstavec čís. 2 zákona o stavebním ruchu ze dne 27. ledna 1922, čís. 45 sb. z. a n., jde-li jen o exekuci na jednotlivé splátky příspěvku připadající dočasněmu vlastníku stavby, byť i teprve budoucně dospělé.**

(Rozh. ze dne 21. ledna 1932, R II 402/31.)

K vydobytí peněžité pohledávky byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároku dlužníků na vyplacení státní podpory, jež jim byla povolena ve formě pětadvacetiletého příspěvku podle § 27 první odstavec čís. 2 zákona o stavebním ruchu ze dne 27. ledna 1922, čís. 45 sb. z. a n. Návrh dlužníků, by byla exekuce zrušena, soud první stolice zamítl. Rekursní soud exekuci zrušil. Důvody: Ježto podle § 31 zák. 45/22 státní příspěvek podle § 27/2 cit. zákona, o který tu jde, se sepíše na listu statkové podstaty jako reální právo a tvoří s nemovitostí ve vložce též zapsanou předmět zástavního práva pro hypotekární dluhy na nemovitosti vložené, jest přisvědčiti stížnosti, že na tento nárok nemůže býti vedena samostatná exekuce. Neboť samostatná exekuce odporovala by právní povaze, kterou zákonodárce cit. ustanovením zákona přiznal nároku jako právu reálnímu, čímž se nemovitost s právem reálním stala jedním celkem. Rozeznává-li první soud mezi exekucí na právo reální a nárok, který dočasný vlastník nemovitosti má proti státu, jest to konstrukce umělá, protože předmětem reálního práva jest právní nárok proti státu, jímž toto právo jest úplně vyčerpáno. Jde tudíž o exekuci nepřípustnou a právem proto navrhli dlužníci zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

### Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upříti oprávnění. Jak z návrhu na povolení exekuce vidno, jde o exekuci zabavením s přikázáním k vybrání nároku